

## STIH ZRIJE

Forr a dalom  
csupa rímes, csengő-búgó,  
versem zengő-zúgó  
forradalom.

Verseem zihál,  
vad sírás szakad ki torkán,  
bömböl, mint az orkán  
s halált szítál.

Gyilkos a vers lángja,  
de ahol szállt a dal gyújtó üszke,  
himnusz harsog ott az új világ büszke  
hasadó hajnalára.

Fordította: Somorja Sándor.

---

Iaták István

## A MUNKÁS MUNKÁBÓL SZABADUL

Tagjait fájón nyújtóztatja,  
A szemetes, árva uccára tér,  
Mintha saját virágkertjébe lépne,  
— Nem lesz tovább másé a napja! —  
Gerincet egyenesít hajszábatört embersége.  
A munkatermékek, használati tárgyak  
Ocsmány, pénzes csereberéjén túl  
Saját sorsa lép követelőn elébe.  
Elővehet könyvet, ágybadóíhet,  
Megsímogathatja, hogy mosolyogjon a nője.  
Gondolhat tudományra, bérharcra;  
Felcsillan ismét sugárzón előtte,  
Egész osztályának jövője...  
Ó! — milyen komor, de biztató nyugodt  
A napi-robot-végzett proletár arca.  
Tigrisek támadó vére,  
Oroszlánok bátorsága  
Bizsereg a vérében vadul, —  
De nagyszerű a szűkös szabadság,  
Ha éhes, durván kisajtott proletár  
Gondolattalan tőkés robotból szabadul!